

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 aprilie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
70.	1		
117.	2		
128.	2		
137.	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
63.	3-4		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
8.			
			la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației, a fondului pentru finanțarea lucrărilor agricole..... 5
			★
		88.	— Hotărâre pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—A.E.L.S., din 6 septembrie 1996, cu privire la înlocuirea Protocolului B referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă în domeniul vamal..... 5-6
		103.	— Hotărâre privind acordarea unor ajutoare umanitare populației din județul Teleorman afectate de inundațiile din luna aprilie 1997..... 6-7
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		594.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, pentru aprobarea Normelor metodologice cu privire la modul de plată a personalului angajat prin convenții civile pentru încasarea creanțelor bugetare, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 7/1997 7-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind rechemarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Onofrei Radu se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Arabă Egipt.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

București, 10 martie 1997.

Nr. 70.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind trecerea în rezervă a unui general
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data de 31 martie 1997, generalul de divizie Diaconescu Ioan Gheorghe se trece în rezervă prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 28 martie 1997.
Nr. 117.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind rechemarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Oancea Stelian se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Argentina.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 1 aprilie 1997.
Nr. 128.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind revocarea din funcție a unui judecător financiar

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 107 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerea Plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Popescu Adriana se revocă din funcția de judecător financiar la Colegiul Jurisdicțional al Municipiului București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 aprilie 1997.
Nr. 137.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIE****referitoare la constituționalitatea Hotărârii Senatului nr. 11 din 13 martie 1997
pentru adoptarea excepției invocate de domnul senator Nistor Bădiceanu
cu privire la imunitatea parlamentară a domnului senator Corneliu Vadim Tudor**

Un număr de 43 de senatori, și anume: Vasile Ion, Doru Ioan Tărăcilă, Teodor Viorel Meleșcanu, Ghiorghei Prisăcaru, Ion Solcanu, Octav Cozmâncă, Liviu Maior, Ilie Aurel Constantin, Virgil Popescu, Mihai Petrescu, Sergiu Nicolaescu, Gheorghe Avram, Marin Predilă, Victor Apostolache, Constantin Sava, Alexandru-Radu Timofte, Ilie Plătică-Vidovici, Viorel Ștefan, Mihai Matetovici, Sergiu Chiriacescu, Emil Dima, Virgil Popa, Doru Gaita, Marcu Burtea, Octavian Opreș, Nicolae Sersea, Ion Bold, Gheorghe Dumitrașcu, Dan Stelian Marin, Dumitru Badea, Ion Cărciumaru, Niculae Pătru, Gheorghe Bunduc, Florea Preda, Vasile Dobrescu, Victor Fuior, Justin Tambozi, Ioan Ardelean, Costică Ciurtin, Augustin Crecan, Haralambie Cotarcea, Nelu Badea, Ion Mînzînă, au sesizat Curtea Constituțională la data de 18 martie 1997, solicitând invalidarea ca neconstituțională a procedurii prin care s-a adoptat Hotărârea Senatului nr. 11 din 13 martie 1997, precum și conținutul acestei hotărâri, pentru următoarele motive:

— procedura de adoptare a hotărârii ce face obiectul sesizării încalcă prevederile art. 67 și 69 din Constituție, precum și ale art. 145 din Regulamentul Senatului;

— prin validarea sa ca senator, la data de 27 noiembrie 1996, domnul Corneliu Vadim Tudor a obținut un nou mandat parlamentar; de aceea Hotărârea Senatului din 24 aprilie 1996 încalcă prevederile art. 60 din Constituție și ale art. 160 din Regulamentul Senatului, deoarece, prin această hotărâre, s-a decis că măsura ridicării imunității parlamentare, luată în legislatura anterioară, prin Hotărârea Senatului nr. 13 din 24 aprilie 1996, se aplică în ce privește mandatul actual;

— s-au eludat prevederile art. 149 din Regulamentul Senatului, potrivit cărora ridicarea imunității se adoptă cu o majoritate de două treimi din numărul senatorilor prezenți.

În concluzie, se susține că prin felul în care s-a adoptat hotărârea s-a modificat implicit Regulamentul Senatului cu privire la ridicarea imunității parlamentare.

În conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, s-a solicitat președintelui Senatului să comunice punctul de vedere al Biroului permanent.

În punctul de vedere al Biroului permanent se arată că Hotărârea Senatului nr. 11 din 13 martie 1997 nu a avut ca obiect ridicarea imunității parlamentare a domnului senator Corneliu Vadim Tudor, ci excepția invocată de domnul senator Nistor Bădiceanu, în sensul că Hotărârea Senatului nr. 13 din 24 aprilie 1996 își produce efectele până la soluționarea definitivă a proceselor penale pentru care prin acea hotărâre se ridicase imunitatea parlamentară. De aceea se consideră că sunt aplicabile dispozițiile constituționale cu privire la adoptarea hotărârilor Senatului și nu cele referitoare la ridicarea imunității parlamentare. În legătură cu sesizarea grupului de senatori se arată că, întrucât, potrivit art. 144 lit. b) din Constituție, competența Curții este strict limitată numai la controlul constituționalității reglementelor parlamentare, controlul constituționalității Hotărârii nr. 11 din 13 martie 1997 excede acestei competențe. De altfel, se arată că hotărârea a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituție și art. 110 lit. c) din Regulamentul Senatului, referitoare la cvorumul și majoritatea necesare pentru adoptarea de hotărâri.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea grupului de senatori, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, raportul judecătorului-raportor, precum și Hotărârea Senatului nr. 11 din 13 martie 1997, raportată la prevederile Constituției, reține următoarele:

Ministrul justiției, cu adresele nr. 305/C/1997 și nr. 306/C/1997, a solicitat ridicarea imunității parlamentare a domnului senator Corneliu Vadim Tudor pentru infracțiunile de calomnie, prevăzute de art. 206 din Codul penal, împotriva părților vătămate menționate în aceste cereri. Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări, prin raportul prezentat Senatului, nu a fost de acord cu aprobarea acestor cereri.

În ședința Senatului din 13 martie 1997, având ca ordine de zi dezbaterile referitoare la cererile de ridicare a imunității parlamentare a domnului senator Corneliu Vadim Tudor, s-a admis excepția invocată de domnul senator Nistor Bădiceanu, adoptându-se Hotărârea nr. 11 din 13 martie 1997. Prin această hotărâre s-a stabilit că cererile înaintate de ministrul justiției nu au obiect, întrucât, în privința infracțiunilor pentru care s-au formulat aceste cereri, imunitatea parlamentară a domnului senator Corneliu Vadim Tudor a fost ridicată prin Hotărârea Senatului nr. 13 din 24 aprilie 1996, hotărâre care își produce efectele până la soluționarea definitivă a proceselor penale respective.

Așa cum se precizează în punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, dosarele penale avute în vedere la adoptarea Hotărârii nr. 11 din 13 martie 1997, care au făcut obiectul cererilor de ridicare a imunității formulate de ministrul justiției, fac parte din cele pentru care imunitatea parlamentară fusese ridicată anterior prin Hotărârea nr. 13 din 24 aprilie 1996. În mod concret, cererile ministrului justiției priveau dosarele nr. 67/P/Sp/1995 și 69/P/Sp/1995 ale Parchetului General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, referitoare la mai multe infracțiuni de calomnie prin unele articole publicate în revista „România Mare“.

În legătură cu obiectul sesizării, Curtea reține că imunitatea parlamentară, într-un regim parlamentar, democratic și pluralist, este indisolubil legată de instituția mandatului reprezentativ. De aceea imunitatea parlamentară a fost consacrată prin art. 69 din Constituție, potrivit căruia reținerea, arestarea, percheziționarea sau trimiterea în judecată a unui parlamentar se poate face numai cu încuviințarea Camerei din care acesta face parte. Imunitatea reprezintă, astfel, un mijloc de protecție a parlamentului împotriva pericolului de a fi supus represiei penale ori contravenționale, în mod abuziv sau șicanator, ca urmare a atitudinii sale politice, asigurându-i independența, sub aspect juridic, în exercitarea mandatului încredințat de corpul electoral. Ca urmare, imunitatea parlamentară nu constituie un drept subiectiv, ci are caracter imperativ, fiind o garanție constituțională a mandatului reprezentativ, deci a opțiunii electoratului prin votul căruia acest mandat a fost încredințat. În acest sens se justifică și dispozițiile regulamentare ce impun ridicarea imunității cu o majoritate calificată. În consecință, rezultă că: ridicarea imunității privește exclusiv faptele în considerarea cărora s-a adoptat o asemenea măsură; în cazul în care s-a încetarea mandatului încredințat și

imunitatea a cărei protecție o asigură; unui nou mandat îi corespunde o nouă imunitate, ceea ce ar presupune ridicarea ei potrivit dispozițiilor regulamentare, nu constatarea ridicării imunității într-un mandat anterior.

Raportând cele arătate la Hotărârea Senatului nr. 11 din 13 martie 1997, se constată că principalele aspecte referitoare la constituționalitatea acestei hotărâri sunt următoarele:

— dacă efectele ridicării imunității unui mandat expirat, deci a unei imunități care a încetat, pot fi aplicate și asupra imunității în funcțiune, corespunzătoare unui nou mandat; în cererea nr. 306/C/1997 de ridicare a imunității, formulată de ministrul justiției, se menționa că, întrucât domnul Corneliu Vadim Tudor a fost reales în Senat, pentru trimiterea sa în judecată este necesară ridicarea imunității parlamentare, chiar dacă dosarul penal la care se referea acea cerere fusese avut în vedere la ridicarea imunității parlamentare în legislatura expirată; Senatul nu a fost de acord cu acest punct de vedere și a decis că efectele hotărârii anterioare, privind imunitatea unui mandat expirat, se aplică și imunității în funcțiune a mandatului actual; rezultă deci că, în concepția acestei hotărâri, efectele hotărârii anterioare nu s-ar putea aplica fără aprobarea Senatului, cu atât mai mult cu cât dintre infracțiunile de care era învinuit domnul senator Corneliu Vadim Tudor, prevăzute în Hotărârea nr. 13 din 24 aprilie 1996, aprobarea s-a dat numai pentru cele menționate în cererea ministrului justiției de ridicare a imunității; în consecință, este necesar a se stabili dacă soluția adoptată prin Hotărârea nr. 11 din 13 martie 1997 nu este doar o modalitate de eludare a procedurii de ridicare a imunității parlamentare, mai ales că a fost aprobată cu majoritatea simplă, contrar avizului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, precum și opiniei președintelui Senatului, de principiu fiind că un incident procedural nu poate fi rezolvat decât după aceleași reguli aplicabile fondului;

— dacă hotărârea atacată are ca efect ridicarea imunității mandatului actual, deoarece, în mod expres, în conținutul acelei hotărâri, se constată că cererile de ridicare a imunității, formulate de ministrul justiției, sunt fără obiect, în punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului se precizează că obiectul hotărârii respective nu a fost ridicarea imunității parlamentare a domnului senator Corneliu Vadim Tudor, iar raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări nu a fost supus dezbaterii și aprobării;

— dacă aprobarea aplicării hotărârii de ridicare a imunității parlamentare din legislatura expirată are semnificația ridicării imunității mandatului actual, în condițiile în care a existat majoritatea necesară pentru luarea acestei măsuri;

Față de cele arătate, potrivit prevederilor art. 144 lit. b) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A. b), ale art. 21 și ale art. 22 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Constată că soluționarea sesizării formulate de un grup de 43 de senatori, cu privire la Hotărârea Senatului nr. 11 din 13 martie 1997 pentru adoptarea excepției invocate de domnul senator Nistor Bădiceanu cu privire la imunitatea parlamentară a domnului senator Corneliu Vadim Tudor, nu este de competența Curții Constituționale.
2. Prezenta decizie se comunică Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 2 aprilie 1997 și la ea au participat Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Romul Petru Vonica și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

București, 2 aprilie 1997.
Nr. 63

realizarea majorității respective este urmarea faptului că, așa cum rezultă din stenograma ședinței din 13 martie 1997, o parte dintre senatori au părăsit lucrările, cei rămași întrunind condițiile de cvorum și majoritatea regulamentară care ar fi permis ridicarea imunității; părăsirea ședinței este contrară obligațiilor legate de exercitarea mandatului reprezentativ și poate avea, ca în cazul de față, consecințe contrare scopului urmărit; numai că, așa cum s-a arătat, hotărârea adoptată nu a avut ca scop ridicarea imunității, întrunirea majorității sus-menționate fiind o simplă întâmplare; acest aspect interesează în ce privește legitimitatea constituțională a hotărârii, spre a se stabili dacă, în funcție de efectele sale, ea putea fi astfel adoptată.

Asupra problemelor sus-menționate Curtea Constituțională nu poate decide, întrucât, potrivit art. 144 lit. b) din Constituție, competența sa are în mod exclusiv ca obiect controlul constituționalității regulamentelor parlamentare, atât în ansamblul lor, cât și a fiecărei prevederi în parte. În acest sens este jurisprudența Curții, așa cum rezultă din Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, Decizia Plenumului nr. 22 din 27 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 7 aprilie 1995 și Decizia nr. 98 din 25 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995.

În consecință, ținând seama de prevederile art. 10 lit. f) și ale art. 221 din Codul de procedură penală, potrivit cărora punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este condiționată, printre alte elemente, de autorizarea organului competent, ceea ce presupune, în cazul parlamentarilor, încuviințarea Camerei din care fac parte, prin ridicarea imunității lor parlamentare, revine autorităților judecătorești, în structura prevăzută de Constituție, să stabilească dacă hotărârea adoptată are semnificația unei asemenea încuviințări. Aprecierea legalității Hotărârii Senatului nr. 11 din 13 martie 1997 implică, în mod necesar, stabilirea constituționalității sale și a efectelor produse asupra imunității parlamentare a mandatului avut în vedere, întrucât orice act al Parlamentului este subordonat Constituției, prevederilor regulamentare și, după caz, celor înstituite prin lege.

În sesizarea grupului de senatori se susține că prin Hotărârea nr. 11 din 13 martie 1997 s-ar fi modificat Regulamentul Senatului. Este un punct de vedere ce nu poate fi primit, deoarece niciodată printr-un act de aplicare nu poate fi modificat actul normativ supraordonat, în care actul de aplicare își are temeiul juridic. Tocmai pe aceasta se bazează posibilitatea sancționării ilegalității actului de aplicare.

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1997 privind constituirea, la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației, a fondului pentru finanțarea lucrărilor agricole

În baza prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Alineatul (3) al articolului 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1997 privind constituirea, la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației, a fondului pentru finanțarea lucrărilor agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 5 martie 1997, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență producătorii agricoli care nu au datorii restante

către băncile comerciale sau către bugetul de stat și care au încheiate contracte de desfacere a producției creditate. Producătorii agricoli care beneficiază de prevederile Legii nr. 116/1996 privind acordarea de despăgubiri producătorilor agricoli pentru suprafețele agricole calamitate în anul agricol 1995—1996 pot beneficia și de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, chiar dacă au credite nerambursate și dobânzi neplătite.“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și alimentației,
Dinu Gavrilesco
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 7 aprilie 1997.
Nr. 8.

★

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—A.E.L.S., din 6 septembrie 1996, cu privire la înlocuirea Protocolului B referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă în domeniul vamal

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Decizia Comitetului mixt existent în cadrul Acordului dintre România și statele Asociației Europene a Liberului Schimb (A.E.L.S.), adoptată la 6 septembrie 1996, cu privire la înlocuirea Protocolului B referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de

cooperare administrativă în domeniul vamal, anexă la Acordul dintre România și statele Asociației Europene a Liberului Schimb (A.E.L.S.).

Decizia Comitetului mixt și noul Protocol B*) sunt prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu
Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Adrian Severin
p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

București, 31 martie 1997.
Nr. 88.

DECIZIA COMITETULUI MIXT ROMÂNIA—A.E.L.S.
(adoptată prin procedură scrisă)

Comitetul mixt,
având în vedere Protocolul B privind definirea noțiunii de „produse originare“ și metodele de cooperare administrativă în domeniul vamal,
luând în considerare Declarația comună a României și statelor membre A.E.L.S., prin care părțile sunt de acord să exploreze posibilitățile de extindere și de îmbunătățire a regulilor de origine, inclusiv în privința cumulului de origine, în scopul extinderii și promovării producției și comerțului pe plan european,
considerând că se dorește introducerea unui sistem de cumul lărgit, care să permită utilizarea materialelor originare din statele A.E.L.S. (Islanda, Norvegia, Elveția) sau din România, precum și din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European, Ungaria, Polonia, Republica Cehă, Republica Slovacă, Bulgaria, Slovenia, Estonia, Letonia sau Lituania, pentru a îmbunătăți eficacitatea acestui acord,
având în vedere că Principatul Liechtenstein, stat parte la acest acord, formează o uniune vamală cu Elveția, precum și faptul că acesta este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European, produsele originare exportate din Liechtenstein, obținute în întregime sau suficient prelucrate sau transformate, în conformitate cu criteriile stabilite prin regulile de origine aplicate, pot fi, prin urmare, marcate cu denumirea Elveția sau Spațiul Economic European, după caz,
considerând că, din motivele menționate mai sus, modificarea definiției conceptului de „produse originare“ este necesară,
considerând că anumite operațiuni de prelucrare care se aplică materialelor neoriginare, necesare pentru a le oferi caracterul original, trebuie să fie modificate pentru a ține seama de evoluția tehnicilor de prelucrare,
considerând că, în baza experienței, prezentarea listei regulilor de prelucrare ar putea fi îmbunătățită prin extinderea ei la toate pozițiile Sistemului Armonizat de Descriere și Codificare a Mărfurilor (HS),
având în vedere revizuirea sistemului HS care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1996,
considerând, prin urmare, că este oportună, pentru buna funcționare a acestui acord, încorporarea într-un singur text a tuturor prevederilor respective, în scopul facilitării activității operatorilor economici și a administrației vamale,
luând în considerare art. 32 al acordului, care împuternicește Comitetul mixt să modifice anexele și protocoalele A și B ale acestui acord,
d e c i d e :

1. Protocolul B va fi înlocuit cu textul din anexa la această decizie.	3. Secretarul general al Asociației Europene a Liberului Schimb va depune textul acestei decizii la statul depozitar.
2. Decizia va intra în vigoare la 1 ianuarie 1997.	

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind acordarea unor ajutoare umanitare populației din județul Teleorman
afectate de inundațiile din luna aprilie 1997**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se acordă un ajutor umanitar populației din județul Teleorman afectate de inundațiile din luna aprilie 1997, constând în produse alimentare, materiale sanitare, medicamente și produse dezinfectante.

Art. 2. — În temeiul art. 8 alin. 4 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele materiale naționale, se aprobă scoaterea definitivă, cu titlu gratuit, din rezervele materiale naționale a produselor menționate la art. 1, în valoare de până la 100 milioane lei.

Art. 3. — Structura și cantitățile efective de produse ce se acordă ca ajutor umanitar se solicită de către Prefectura Județului Teleorman potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 371/1993 privind acordarea, în primă intervenție, a ajutoarelor umanitare populației sinistrate, ca urmare a unor situații excepționale, și se aprobă de primul ministru, potrivit art. 5 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 82/1992.

Art. 4. — Administrația Națională a Rezervelor Materiale va scădea din gestiune, prin contul de finanțare, cantitățile de produse, aprobate a fi scoase din rezervele materiale naționale conform art. 3, pe baza avizului de însoțire a mărfii și a procesului-verbal de predare-primire semnat de către reprezentanții desemnați de Prefectura Județului Teleorman la ridicarea acestora din unitățile teritoriale subordonate Administrației Naționale a Rezervelor Materiale sau de la agenții economici depozitari.

Art. 5. — Transportul produselor, de la unitățile teritoriale subordonate Administrației Naționale a Rezervelor Materiale sau de la agenții economici depozitari până la zonele sinistrate, se va efectua cu mijloace auto ale Administrației Naționale a Rezervelor Materiale, precum și cu mijloace puse la dispoziție prin grija Prefecturii Județului Teleorman.

Cheltuielile de transport cu mijloace auto, efectuate prin grija prefecturii, se suportă de către Administrația Națională a Rezervelor Materiale.

Distribuirea produselor către populația sinistrată se va face de către Prefectura Județului Teleorman, prin persoane anume împuternicite. Schimbarea, sub orice formă, a destinației produselor, acordate ca ajutoare din rezervele materiale naționale, este interzisă și atrage după sine răspunderea civilă, administrativă, disciplinară sau penală, după caz.

Art. 6. — Modul de distribuire a produselor, scoase din rezervele materiale naționale în condițiile prezentei hotărâri, va fi justificat de către Prefectura Județului Teleorman conform prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 371/1993.

Documentele justificative privind distribuirea vor fi păstrate la sediul prefecturii, în vederea punerii lor la dispoziția organelor de control abilitate.

Art. 7. — Se aprobă introducerea produsului „Cloramină” în Nomenclatorul produselor și materialelor care se păstrează în rezervele materiale naționale.

Art. 8. — Se aprobă acumularea cantității de 1.000 kg cloramină din sumele alocate Administrației Naționale a Rezervelor Materiale prin bugetul de stat pe anul 1997 la titlul „Cheltuieli de capital, stocuri pentru rezervele materiale naționale și de mobilizare”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,

Remus Opreș

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara
Administrația Națională a Rezervelor Materiale,
Constantin Dincă,
secretar de stat

București, 7 aprilie 1997.
Nr. 103.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice cu privire la modul de plată a personalului angajat prin convenții civile pentru încasarea creanțelor bugetare, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 7/1997

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1997 privind reglementarea modului de plată a personalului angajat prin convenții civile pentru încasarea creanțelor bugetare,
emite următorul ordin:

1. Unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor pot angaja personal prin convenții civile de prestări de servicii, pentru încasarea creanțelor bugetare prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu respectarea normelor metodologice prevăzute în anexa ce face parte integrantă din prezentul ordin.

2. Direcția generală organizare, resurse umane și servicii generale din cadrul Ministerului Finanțelor, împreună cu direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

3. Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin, care se publică în Monitorul Oficial al României, încetează aplicabilitatea prevederilor Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 884 din 22 aprilie 1996.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 2 aprilie 1997.
Nr. 594.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

cu privire la modul de plată a personalului angajat prin convenții civile pentru încasarea creanțelor bugetare, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 7/1997

I. Scopul și condițiile angajării de personal prin convenție civilă

1. Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat și unitățile lor subordonate pot folosi pentru încasarea creanțelor bugetare prevăzute la art. 1 din

Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, personal angajat prin convenții civile de prestări de servicii în condițiile prevederilor art. 2 lit. c) din Legea

nr. 83/1995 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă.

2. Convenția civilă de prestări de servicii se încheie între persoana fizică și unitatea teritorială a Ministerului Finanțelor, care are competența de angajare de personal.

3. Persoanele angajate potrivit prevederilor pct. 1 nu dobândesc calitatea de salariat, nu beneficiază de drepturi de asigurări sociale și nici de cele prevăzute în legislația privind protecția șomerilor.

4. Angajarea de personal prin convenții civile de prestări de servicii se face numai în localitățile în care volumul de activitate privind încasarea veniturilor cuvenite statului nu poate fi acoperit de agenții fiscali. Numărul personalului care poate fi angajat pe bază de convenție civilă de prestări de servicii se aprobă de către conducerea direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat, pe baza analizei propunerilor unităților subordonate.

5. Încadrarea personalului prin încheierea de convenții civile de prestări de servicii pentru încasarea creanțelor bugetare se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 83/1995, a condițiilor de vârstă, de studii și de vechime prevăzute de Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare, precum și a normelor date în aplicarea acestora.

6. Personalul angajat prin convenție civilă de prestări de servicii este obligat să constituie, în condițiile legii, o garanție, în numerar, la nivelul unui salariu mediu brut pe economie. Acest personal răspunde, în condițiile legii, material, administrativ, civil sau penal, după caz, pentru pagubele aduse unității fiscale din vina și în legătură cu munca sa.

7. Personalul aparținând unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor, încadrat pe perioade determinate sau nedeterminate în condițiile Codului muncii, nu poate fi angajat prin cumul de funcții, pe bază de convenții civile de prestări de servicii, pentru încasarea de creanțe bugetare potrivit Ordonanței Guvernului nr. 7/1997 și a prezentelor norme metodologice.

II. Modul de plată a personalului angajat prin convenție civilă de prestări de servicii, pentru munca prestată

1. Drepturile cuvenite personalului pentru munca prestată se determină în raport direct cu încasările efectiv realizate pe bază de chitanță, de către fiecare persoană, pe baza tarifelor maximele, redate în continuare:

a) **pentru debite reprezentând amenzi primite spre executare:**

- din rămășiță, cel mult 15%;
- din anul curent, cel mult 10%;

b) **pentru debite reprezentând imputații, despăgubiri, cheltuieli judiciare:**

- din rămășiță, cel mult 25%;
- din anul curent, cel mult 20%;

c) **pentru alte creanțe date spre urmărire organelor fiscale, inclusiv plăți restante reprezentând impozite și taxe:**

- din rămășiță, cel mult 20%;
- din anul curent, cel mult 15%;

d) **pentru debite reprezentând impozite și taxe neajunse la scadență, precum și creanțe bugetare din amenzi, imputații, despăgubiri, cheltuieli judiciare și alte creanțe date spre urmărire organelor fiscale și stabilite în sarcina persoanelor fizice, încasate prin popririi înființate ca urmare a investigațiilor efectuate de personalul angajat în condițiile prezentelor norme metodologice:**

- cel mult 5%.

2. Tarifele concrete pentru fiecare persoană încadrată pe bază de convenție civilă de prestări de servicii se stabilesc de către conducerea direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat, în funcție de particularitățile zonale, de gradul de dificultate la încasare, precum și de celelalte condiții concrete de încasare a creanțelor bugetare, în limita plafoanelor maxime prevăzute mai sus.

3. Plata drepturilor cuvenite fiecărei persoane se face lunar, pentru luna expirată, din amenzile încasate la bugetul de stat potrivit dispozițiilor legale (capitolul 22.01 subcapitolul 22.01.03 din clasificarea bugetară).

4. Drepturile plătite personalului în condițiile prevăzute mai sus sunt supuse impozitării, în condițiile legii, asupra lor necalculându-se C.A.S., contribuția pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj și contribuția pentru pensie suplimentară.

5. Persoanelor încadrate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 7/1997 și prezentelor norme metodologice nu le sunt aplicabile prevederile art. 20 din Legea nr. 40/1991 cu privire la salarizarea Președintelui și Guvernului României, precum și a personalului Președinției, Guvernului și al celorlalte organe ale puterii executive, republicată.

III. Obligațiile personalului încadrat pe bază de convenții civile de prestări de servicii sunt:

1. să cunoască și să respecte legislația fiscală privitoare la încasarea creanțelor bugetare, precum și celelalte reglementări legale care au incidență cu activitatea realizată;

2. să respecte programul de muncă stabilit prin convenția civilă de prestări de servicii.

IV. Obligațiile unităților angajatoare sunt:

1. să asigure din faza de angajare instruirea personalului privind legislația fiscală aplicabilă activității de încasare a creanțelor bugetare și legislația conexasă acestora;

2. să stabilească pentru fiecare persoană angajată debitele care urmează a fi încasate și tarifele aferente;

3. să controleze modul de aducere la îndeplinire a sarcinilor încredințate personalului încadrat, precum și modul de gestionare a sumelor încasate, să propună sau să aplice, după caz, măsurile ce se impun în cazul abaterilor de la normele legale;

4. să asigure plata cuvenită personalului angajat, în condițiile și cu respectarea prezentelor norme metodologice;

5. să rezilieze convenția civilă de prestări de servicii, în cazul nerespectării clauzelor înscrise în aceasta.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028